

વર્ષ-૧૩, અંક-૮, સંવત ૨૦૭૩ ભાદરવા સુદ-૬,
પ્રસિધ્ધ તા. ૨૭-૦૮-૨૦૧૭, રવિવાર
છુટક નકલ રૂા. ૬-૦૦, વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૭૦-૦૦

Chetavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

જ્ય પરમાત્મા

પ્રયચ્છતિ ચ ચોડખાદં બ્રહ્મણો વિમલં પદમ્ ।
યેન સંસૃતિમાયાયા સ્તીર્યતે બન્ધનં કુતમ્ ॥
ગુરુભિર્લઘુભિર્મન્ત્રૈઃ શિષ્યાત્મા (નિજાત્મા) પરમાત્મના ।
યોજયતે યેન શીઘ્રં ભોઃ તં ગુરું વલ્લભ નુમઃ ॥

જેઓ અખંડ અને નિર્મલ એવા બ્રહ્મપદનો ઉપદેશ આપે છે કે
જેનાથી સંસાર અને માયાનો જલ્દી પાર પમાય છે, જેઓના લઘુ-
મહામંત્રોથી શિષ્યોના આત્મા પરમાત્મા સાથે જલ્દી એકાગ્રતા સાધે
છે, તે સદ્ગુરુ વલ્લભને અમો પ્રણામ કરીએ છીએ.

યત્રાસ્તે વિમલં જ્ઞાનં સમાધાનં ચ નિશ્ચલમ્ ।
સ્વરૂપસ્થિતિરેવાત્ર શ્રેષ્ઠં વૈરાગ્યમેવ ચ ।
ધર્મસંમત આચારઃ, સર્વદા યત્ર સજતે ।
રમૂજિલાલમનઘં તં ગુરું સર્વદા નુમઃ ॥

જેમનામાં વિમળ જ્ઞાન છે, નિશ્ચલ સમાધાન છે, સ્વરૂપસ્થિતિ
છે અને શ્રેષ્ઠ વૈરાગ્ય છે, ધર્મસંબંધી આચાર જેઓમાં સર્વદા શોભી
રહ્યો છે, જેઓ નિષ્કલંક છે તે રમુજીલાલ ગુરુદેવને અમો પ્રણામ
કરીએ છીએ.

(ગતાંગથી ચાલુ...)

ચક્રવર્તી :- કૃપા કરીને મને સ્પષ્ટ સમજાવો.

બ્રાહ્મણો :- મહારાજ ! તમારી કાયા પ્રથમ અમૃત તુલ્ય હતી ત્યારે આનંદ પામ્યા હતા અને આ વેળા ઝેર તુલ્ય છે માટે ખેદ પામ્યા છીએ.

ચક્રવર્તી :- મારું શરીર તેવું ને તેવુંજ છે. બલકે તે વખત કરતાં વસ્ત્રાભુષણો વિગેરેથી અને સભાના ઠાઠમાઠથી તે વધુ શોભી રહ્યું છે. તેને આપ ઝેર તુલ્ય કહો છો, તો તે વાતની સિદ્ધતા કરી બતાવો.

વિપ્રો :- કબૂલ છે. તમે પાન ખાઈને થૂકો. તે પર જે માંખી બેસશે તે તત્કાળ પરલોક પહોંચી જશે.

સનત્કુમારે તેમ કર્યું, તો થુંકેલા પાન ઉપર બેઠેલી મક્ષીકા મૃત્યુ પામી. પરીક્ષા સત્ય ઠરી.

પૂર્વનના કર્મના પાપનો જે ભાગ હતો તેમાં કાયાનો મદ મળવાથી ચક્રવર્તીની કાયા વિષમય બની ગઈ હતી. કાચી કાયાનો આવો પ્રબંધ જોઈને સનત્કુમારના દિલમાં વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થતાં વાર લાગી નહિ. તેણે વિચાર્યું કે શરીરનું સ્વાસ્થ્ય ચાલ્યું જતાં મને અનેક રોગ થશે. દેહપીડા સહન કરવી પડશે, પરાશ્રયી થવું પડશે. માટે આ સંસાર સજવા જેવો નહિ, પણ ત્યજવા જેવો છે. વર્ષો સુધી જે શરીરને સજાવ્યું તો પણ સમય આવતા વિષરૂપ બન્યું. આવી જ રીતે સ્ત્રી-પુત્ર-મિત્ર-સગાં-સ્નેહી તમામ સમય આવ્યે બદલાઈ જાય છે. સુખકર હોય તે દુઃખકર બને છે. જ્યાં જ્યાં સુખના સાધનો હોય છે ત્યાં ત્યાં દુઃખના દાવાનળ જાગે છે. જે મનુષ્યને તનથી ઠારનારા હોય છે તેજ હૈયાને સળગાવનારા અને ભડકે બાળનારા બને છે. આ સંસારનો મોહ રાખવા યોગ્ય નથી, તેમજ ક્યાંયે માન મેળવવા યોગ્ય સ્થાન નથી. કેમ કે એક વખતે માન આપનારાજ અપમાન કરનારા બને છે. સર્વસ્વ ચરણે ધરનારી સ્ત્રી લાત મારનારી નીવડે છે. આજ્ઞાપાલક પુત્રો, શિષ્યો અને સેવકો મસ્તક ઉપર ફુલ ચઢાવવાનો બદલે મસ્તકે જૂતાં મારનારા બને છે. સંસારના સુખ-વૈભવ અને સંપત્તિ આદિ સર્વ અહીં મૂકીને બધાને એક દિવસ જવું જ પડે છે જે સંસાર ત્યાગવા જેવો જ છે, જેને દરેકને વહેલોમોડો જીવાની કે વૃદ્ધાવસ્થામાં ત્યાગવોજ પડે

છે, તે સંસારને વહેલો ત્યાગવામાં વાંધો શો ? આડાપગે સૌને જવું પડે છે તો ઊભા પગે શા માટે ન જવું ? સંસારમાં મોહ, માન, મહત્તા, કીર્તિ, સત્તા આદિમાં જ્યારે મદ એટલે અભિમાનરૂપી ઝેર પ્રવેશે છે, ત્યારે તે મદથી સર્વની કાયા ઝેર ભરેલી બને છે; એટલે સર્વ સદ્બુદ્ધિનો લોપ થાય છે. તે માટે ઠીક કહેવામાં આવ્યું છે કે:-

(૧)

જેને ઘેર હરિજન - એ રાગ.

મોઘ્યાં કાયા પર નરનાર, તેનના જીવતરને ધિક્કાર. ટેક.
 માંસ લોહીનું શરીર મૂઢને, ચામ્રથી લાગે રૂપાળ;
 પણ તે નીચ વસ્તુ ભરેલું, નર્ક મૂતરની ખાળ. મોઘ્યાં. ૧.
 કફ પિત્ત ગળફા ગંદા ગોબરા, દુર્ગંધી ભરી અપાર;
 લીંટ લાળને અસ્થિ ભરેલાં, નહિ રૂપરંગ લગાર. મોઘ્યાં. ૨.
 ઉપરથી સૌ લાગે રૂપાળાં, અંદરથી વિકરાળ;
 માટીમાંથી ઉત્પન્ન થઈને, માટીમાં મળનાર. મોઘ્યાં. ૩.
 સાયવતાં વ્યાસ જે કાયાને, તેજ મૂકશે જવાળ;
 કાચી કાયાનો મોહ નકામો, પંચભૂતનો ભાર. મોઘ્યાં. ૪.

(૨)

જો મરણ આ જિંદગીનું-એ રાગ.

વિદ્યુત પ્રભાસમદીપતો આ આત્મા દેહથી છૂટી જશે; (૨)
 વર્ષા ઋતુના નીરના વ્હેળાસમબળ ખૂટી જશે. (૨) વિ.ટેક.
 કાયા કાયા કૃપમાં પરદેશી સું મોહિત થયા;
 કાયા માયા મારી મારી કરતા ચાલ્યા ગયા. (૨) વિ. ૧.
 કાયા માયા જાયામાં અત્યાનંદ મન ધારતા;
 પણ દેહ છોડી ક્યાં જવાના તેનું નહિ વિચારતા. (૨) વિ. ૨.
 પાણીના પરપોટા જેવો પિન્ડ પણ ફૂટી જશે;
 કરણી તેવી પાર ઊતરણી પસ્તાવો પાછળ થશે. (૨) વિ. ૩.

(૩)

જો મરણ આ જિંદગીનું - એ રાગ

શું આ મિથ્યા જિંદગી પર મોહ તમે રાખતા; (૨)
દયા દીનતા ત્યાગીને અભિમાની વચનો ભાંખતા. (૨) શું. ટેક.
હાલ કંઈ સૂઝશે નહિ જોબન, જથા મદ બહુ રહ્યો;
જર, અમલ, વિદ્યા, વસ્તી, કુળમદ કારમો કહ્યો. (૨) શું. ૧.
મદતણા ચશ્મા વડે ધર્મ નીતિ ગમશે નહિ;
પણ અંતે મિથ્યા થાતાં ભટકાશો અહીં તહીં. (૨) શું. ૨.
વ્યાસ પુણ્યાત્માઓ ચેતી માયા જાળથી ત્રાસજો;
આત્માનું કલ્યાણ કરવા પરમાત્માને ઉપાસજો. (૨) શું. ૩.

સનત્કુમારે છ ખંડની પ્રભુતા ત્યાગીને સંસારનો ત્યાગ કર્યો. સાધુરૂપે વિચરતા સનત્કુમારને ભયંકર મહારોગ ઉત્પન્ન થયો. તેના સત્યત્વની પરીક્ષા લેવાને એક દેવ વૈદ્યરૂપે આવ્યો.

તેણે સનત્કુમારને કહ્યું :- હું બહુ કુશળ રાજવૈદ્ય છું. તમારી કાયા અનેક રોગનો ભોગ બનેલી છે. જો ઈચ્છા હોય તો હું તે રોગોને ટાળી આપું.

સનત્કુમાર બોલ્યા :- હે વૈદ્ય ! કર્મરૂપી રોગ મહા ઉન્મત્ત હોય છે. જન્મ મૃત્યુનો અસાધ્ય વ્યાધિ સર્વને લાગુ પડેલો હોય છે, તે કોઈને બચવા દેતો નથી. માટે એ રોગ ટાળવાની જો તમારામાં સમર્થતા હોય, તો ભલે તમે મારો એ મહારોગ ટાળો. મારો એ રોગ ટાળવા આપ જો સમર્થ ન હોય તો મારો રોગ ભલે રહ્યો.

દેવતા બોલ્યો :- કર્મબંધનનો અને જન્મ-મૃત્યુનો રોગ ટાળવાની સમર્થતા મારામાં નથી.

અનંતદ રોગોની પીડા વેઠ્યા પછી સનત્કુમારે તે રોગને કહ્યું કે હું તો જનતાનો જન્મ-મરણનો રોગ ટાળવા નીકળ્યો છું. તેને વળગી પડીને તું મને કોઈ રોગનો કોળિયો કરી શકે તેમ નથી. સૂકું લાકડું સર્વદા બળવા માટે સર્જિત થએલું હોય છે રોગનો ભય તેને હોય છે કે જેને સ્વાર્થ માટે વધુ જીવવાની આશા-અપેક્ષા હોય, સંસારના સ્ત્રી, પુત્ર અને લક્ષ્મીના વૈભવો ભોગવવાની ઈચ્છા હોય. પરંતુ મને તો

કાયાના બંધનના તાર ધીરે ધીરે કપાય તેજ આનંદરૂપ લાગે છે. મને કોઈ ઈચ્છા-અપેક્ષા નથી. મેં દુઃખનો ત્યાગ કર્યો નથી પણ તૃપ્ત ત્યાગ સાધ્યો છે. પરંતુ રક્તપિત્ત જેવા સદૈવ લોહી-પરૂથી ખદબદતા મહારોગની ઉત્પત્તિ જે કાયામાં કાયમ છે અને પળમાં વણસી જવાનો જેનો જન્મ સિદ્ધ સ્વભાવ છે, જે કાયાના રૂંવાડે રૂંવાડે રોગ વળગ્યા હોય છે, જે કાયા ઘડીમાં બાળક બની પરાધીન થઈને જીવે છે, જુવાન બનતાં મદોન્મત્ત થઈને ખીલી નીકળે છે; તે જ પાછી વૃદ્ધ-જર્જરિત થઈ અશક્ત બની મરણ પથારીએ પોઢે છે, તે કાયામાં મોહ રાખવા જેવું છે જ શું? તે માટે કહ્યું છે કે:-

આયુર્વર્ષશતં નૃણાં પરિમિતં રાત્રૌ તદર્ધગતં ।
 તસ્યાર્ધસ્ય પરસ્ય ચાર્ધમપરં બાલત્વવૃદ્ધત્વયોઃ ॥
 શેષં વ્યાધિવિયોગ દુઃખસહિતં સેવાદિભિર્નીયતે ।
 જીવે વારિતરંગચલતરે સૌખ્યં કુતઃ પ્રાણિનામ્ ॥
 (ભતૃહરિ)

મનુષ્ય આયુષ્ય સો વર્ષનું ગણાય છે. તેમાંથી પચાસ વર્ષ રાત્રિમાં નિદ્રામાં જાય છે. બાકી રહેલા પચાસમાંથી પણ પહેલા સાડાબાર વર્ષ બચપણમાં જાય છે અને છેલ્લાં સાડાબાર વર્ષ ઘડપણમાં જાય છે. બાકી રહેલાં વચ્ચેનાં પચીશ વર્ષ કે જેમાં સ્ત્રી, પુત્રપરિવારનાં, શરીરના રોગોનાં, કુટુંબોના વિયોગનાં વિગેરે અનેક પ્રકારનાં દુઃખો થાય છે અને તે પચીશ વર્ષને મનુષ્યો ધનની સેવામાં અર્થાત્ લક્ષ્મીની લાલસામાં ગુમાવે છે. માટે જગત જીવાત્માઓને જળના તરંગ સમાન અત્યંત ચપળ જીવિતમાં સુખ ક્યાંથી હોય? અર્થાત્ આ સંસારમાં કોઈપણ મનુષ્યને સર્વ પ્રકારનું સુખ નથી. ગમે તે એક પ્રકારનું દુઃખ હોય છે જ. છતાં પણ અજ્ઞાન મનુષ્યો જેમબાળક પોતાના અંગુઠાને ધાવતાં પોતાના મુખની લાળ પોતાના મુખમાં આવે છે તેને જેમ દૂધ ધારે છે, તેમ સંસારના દેહધારીઓ પણ દુઃખને સુખ માની લે છે, પણ તે સુખ નથી. સુખ તો માત્ર પ્રભુમાંજ છે.

પુનરપિ જનનં પુનરપિ મરણં પુનરપિ જનની જઠરે શયનમ્ ।
 ઈહ સંસારે ખલુ દુસ્તારે કૃપયા પારે પાહિ મુરારે ॥

આ સંસારમાં જીવાત્માને વારંવાર જન્મવું, વારંવાર ગર્ભમાં પડી માતાની જઠરમાં બળવું, તે અત્યંત દુઃખ હોવા છતાં તે દુઃખ ભૂલી જવાની મોહાંધ મનુષ્યોને

ટેવ પડી છે. પરંતુ તે દુઃખ ઘણું ભયંકર છે, માટે ન તરી શકાય એવા સંસારમાં ભવપાર ઊતરવા માટે દરેક આત્માએ પ્રભુની કૃપા અવશ્ય મેળવવી જોઈએ.

અનિત્યાનિ શરીરાણિ વિભવો નૈવ શાશ્વતઃ ।

નિત્યં સન્નિહિતો મૃત્યુઃ કર્તવ્યો ધર્મસંગ્રહઃ ॥

શરીર ક્ષણભંગુર છે, સાંસારિક સુખ કંઈ નિરંતર રહેતું નથી અને મૃત્યુ તો સર્વદા પાસે રહે છે, માટે સુજ્ઞ પુરૂષે ધર્મનો સંગ્રહ કરવો; નહિ તો પાપનાં કડવાં ફળ ભોગવી શકાશે નહિ.

જાતો બાલો યુવા વૃદ્ધો, મૃતો જાતઃ પુનસ્તથા ।

વિભ્રમત્યેષ સંસારે, ઘટીયંત્રમોડવશઃ ॥

આ વિચિત્ર સંસારમાં જીવાત્માઓ એક દેહ છોડી બીજા દેહમાં જઈ જન્મે છે, બાળક થાય છે, યુવાન થાય છે અને વૃદ્ધ થઈ મરી જાય છે. આ પ્રમાણે આ સંસારમાં રેંટમાળની માફક પરવશપણે જીવો લક્ષ્યોરાશી દેહોમાં વારંવાર જન્મે છે, મરે છે અને દુઃખો ભોગવે છે.

ક્ષણં બાલો ભૂત્વા ક્ષણમપિ યુવા કામરસિકઃ ।

ક્ષણં વિતૈર્હીનઃ ક્ષણમપિ ચ સંપૂર્ણવિભવઃ ॥

જરાજીર્ણૈર્કગૈ ઈવ વલીમણ્ડિતતનુ ।

ર્નરઃસંસારાન્તે વિશતિ યમધાનીજવનિકામ્ ॥

પુરૂષ ક્ષણવાર બાળક થઈને આવે છે, પછી ક્ષણવાર વિષયમાં રસિક બની જીવાન થાય છે. ક્ષણવાર ધનરહિત થાય છે, અને ક્ષણવાર પુષ્કળ ધનવાળો થાય છે. ક્ષણવાર ઘડપણથી શિથિલ થયેલા અવયવોવાળો થાય છે અને ક્ષણવાર કરચલીથી શોભતાં શરીરવાળો થાય છે. એવી રીતે મનુષ્ય સંસારમાં નટની પેઠે અનેક રૂપો ધારણ કરીને જીવનના અંતમાં યમની નગરીરૂપી પડદામાં પેસે છે અને અત્યંત દુઃખો સહન કરે છે.

વધારામાં સનત્કુમારે કહ્યું કે હે મહારોગ ! તું મારા શરીરમાં રહે કે જાય તે બધું મારે મન સરખું છે. તે શરીર મારું સંગાથી નથી, તેથી તે કાયામાં મને કોઈજ મોહ નથી. હે મહારોગ ! મને તારો લગીરે ભય નથી, પરંતુ તારી દયા આવે છે કે આ જર્જરિત થએલા શરીરરૂપી મારા રથચક્રમાં તું રહીશ તો તારે પણ તેની સાથે ભાગી

જવું પડશે. મને તો કોઈ લાભ મળવાનો નથી. જો હું દુર કરવા ઈચ્છું તો તને સત્વર દૂર કરી શકું છું, પણ મારે તો તું રહે ત્યાં સુધી તારો સત્કાર કરવાનો છે. છતાં પણ મારા ગંધાતા દેહમાં રહીને તું પણ ગંધાતો થઈશ અને ખદબદતી ખાળકુંડી જેવા શરીરમાં રહીને તારે દુર્ગંધનું કેટલું દુઃખ વેડવું પડે છે, તે જોઈ હું તારા દુઃખે દિલગીર થાઉં છું.

આ સાંભળી મહારોગને થયું કે મોહ-મદથી અને આશા-તૃષ્ણાથી વિરક્ત થએલા એવા મહાપુરુષને દુઃખ આપીને હું ધોર પાપ બાંધું છું, ગમે તેટલું દેહદુઃખ પડવા છતાં તેને દુઃખની કોઈ જ અસર થવાની નથી. આથી મહારોગ સ્વયં ચાલી નીકળ્યો અને સાધુ સનત્કુમારનું શરીર પ્રથમહતું તેવું સુંદર અને તંદુરસ્ત બની ગયું.

મત્સર યાને માત્સર્ય :- મત્સર યા માત્સર્ય દોષનો જન્મરજોગુણમાંથી થાય છે. કોઈની સારી યા ચઢતી સ્થિતિ જોઈ ન શકાય અને તેને માટે મનમાં ઈર્ષા યા દ્વેષ યા અદેખાઈ થાય તે અવગુણને મત્સર યા માત્સર્ય કહેવામાં આવે છે.

મનુષ્યની સારી સ્થિતિનો જન્મપુરુષાર્થમાંથી થાય છે માટે ઈર્ષા કરવા કરતાં પુરુષાર્થ કરવાની ખાસ જરૂર છે. ઈર્ષા કરનાર માણસ પોતાના મનમાં બળે છે. તેથી તે કોધી અને દુઃખી બને છે. કોઈપણ મનુષ્યની ઈર્ષા કરવાથી કાંઈપણ મળતું નથી પણ ઊલટું પાપ વહોરવું પડે છે.

મનુષ્યને તેણે પૂર્વે કરેલાં સત્કર્મોના ફળરૂપે સારી સ્થિતિ પ્રાપ્ત થાય છે. શ્રીવિશ્વેશ્વર નારાયણની નારાયણની રચનાજ એવી છે કે સારું કરે તે સારું પામે અને ખરાબ કરે તે ખરાબ પામે. દરેક મનુષ્ય પોતાનાં કરેલાં કર્મની પ્રતિક્રિયાજ ફળરૂપે અનુભવી યા જોઈ રહ્યો છે. એટલા માટે આપણા ધર્મશાસ્ત્રોમાં એમકહ્યું છે કે ચિત્રગુપ્ત દરેક માણસના પાપ-પુણ્યનો હિસાબ રાખે છે અને દરેક જીવને કર્મ પ્રમાણે સારા યા માઠા ફળો ભોગવવા પડે છે.

દૈષ્ટાંત-૧.

શ્રીનારદમુનિ બ્રહ્માજીના માનસપુત્ર છે અને તેઓ એક અવતારી પુરુષ તરીકે મનાય છે. એક વખતે તેઓ દ્વારકામાં શ્રીકૃષ્ણપ્રભુના મકાને ગયા અને

પ્રભુની સેવામાં વીણાસહિત સંગીત કર્યું. સંગીત સાંભળી શ્રીકૃષ્ણભગવાન ખુશ થયા અને નારદજીને કહ્યું કે આપનું સંગીત સારું છે પણ ગંધર્વના જેવું તો નથીજ.

પ્રભુના સ્વમુખના આવા શબ્દો સાંભળી નારદજી ભારે વિસ્મય પામ્યા. તેમણે એકાંતમાં જઈ આ બાબત પર વિચાર કરી, સંગીત સંબંધી ભારે અભ્યાસ કર્યો અને પોતાની બધી ભૂલો દૂર કરી. ફરીથી તેઓ આનંદમાં ને આનંદમાં પ્રભુદ્વારે આવ્યા અને ગાયન ગાયું. ફરીથી પ્રભુએ જણાવ્યું કે તમારું ગાયન પહેલાં કરતાં કંઈક સારું છે પણ તુંબરૂનાં (ગંધર્વના) જેવું તો નથીજ.

આથી નારદજી નારાજ થઈ, સંગીતના આઘ આચાર્ય શ્રીશંકરભગવાનના મથકે ગયા. શ્રીશંકરભગવાન પાસે રહી નારદજીએ સારો અભ્યાસ કર્યો અને તેઓ હર્ષિત બની ફરી શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન પાસે આવી પવહોંચ્યા.

શ્રીકૃષ્ણભગવાનને નારદજીનું ગાયન સાંભળી કહ્યું કે અવશ્ય અગાઉ કરતાં કંઈક વધારે પ્રમાણમાં સારું છે પણ તુંબરૂના જેવું તો નજ કહી શકાય. આખા વિશ્વમાં શ્રીશંકરભગવાનથી સંગીતકળામાં કોઈપણ નિપૂણ નથી તે નારદજી જાણતા હતા, છતાં મનમાં જરાપણ અભિમાન રાખ્યા વિના અને તુંબરૂ પ્રત્યે ઈર્ષા કર્યા વિના શિષ્યભાવથી, પોતે તુંબરૂને પોતાના સંગીતકળાના પટ્ટ આચાર્ય યા ગુરુ માની તેમને શરણે ગયા અને તેઓની પાસે ગાયનની સર્વ કળાઓ શીખ્યા.

સંપૂર્ણ કળા શીખ્યા બાદ એને પોતાના ગુરુ તુંબરૂનો આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કર્યા બાદ ફરીથી નારદજી શ્રીકૃષ્ણપ્રભુ પાસે આવ્યા. આ વખતનું ગાયન સાંભળી પ્રભુ અનહદ ખુશ થયા અને કહ્યું કે નારદજી ! તમોએ કરેલો પરિશ્રમપાર પડ્યો છે. હવે તો તમે તુંબરૂની માફકજ ગાવો છો. જરાપણ ખબર પડતી નથી કે તમે ગાવો છો કે તુંબરૂ ગાય છે. ભગવાનના આવા વચનથી નારદજી ખુશ થયા.

આ દૃષ્ટાંત પરથી સાર ગ્રહણ કરવાનો છે કે કોઈના પ્રત્યે ઈર્ષા, અદેખાઈ કે અભિમાન કર્યા વિના સતત પ્રયાસ કરી મનુષ્યે પોતાની ખરાબ સ્થિતિને સારી સ્થિતિમાં પલટાવવાની ખાસ જરૂર છે. જેવી રીતે નારદજીએ કોઈપણ જાતની ઈર્ષા કર્યા વિના તુંબરૂને પોતાના ગુરુ માની તેઓ પાસેથી સંગીતકળા પ્રાપ્ત કરી પોતાની સંગીતની ખામીઓ દૂર કરી, તેવીજ રીતે દરેક મનુષ્યે પોતાની ખામીઓ દૂર કરવાની છે.

દૃષ્ટાંત-૨.

એક શહેરમાં બે મોટા વેપારીઓ હતા. બેઉ વેપારીઓ એક બીજાની ઈર્ષા અને અદેખાઈ કરતા હતા. એક વખત તેઓના ગામમાં અમરનાથ નામનો તાંત્રિક (મંત્રતંત્રાદિ જાણનારો) સાધુ આવી ચઢ્યો. અઢળક ધન મેળવવાના લોભથી આ બંને વેપારીઓ તાંત્રિક સાધુના શિષ્ય બન્યા અને બંનેએ પુષ્કળ ધન પ્રાપ્ત કરવાનો મંત્ર તાંત્રિક સાધુ પાસેથી મેળવ્યો.

સાધુના કઠ્ઠા મુજબ તેમણે શ્રીશંકરભગવાનના મંદિરે રહીને છ મહિના સુધી નિયમિત જપ કર્યા. આથી શ્રીશંકરભગવાન પ્રસન્ન થયા અને આકાશવાણી દ્વારે જણાવ્યું કે તમારા બેમાંથી એકે જોઈએ તેટલું ધન દશ દિવસ સુધીમાં માગી લેવું. માંગણી પ્રમાણે તેને ધન આપવામાં આવશે. ત્યારબાદ બીજાને પહેલાનાં કરતાં બમણું મળશે. જો દશ દિવસમાં ન માગો તો કરેલી તપશ્ચર્યા નિષ્ફળ જશે.

બંને વેપારીઓ ઈર્ષા અને અદેખાઈથી ભરપુર હતા અને શ્રીશંકરભગવાનના આવા વચનો સાંભળી બંનેને અનહદ અદેખાઈ ઊપજી. આથી એક વેપારી બીજાને કહેવા લાગ્યો કે પ્રથમતું માગ. ત્યારે બીજાએ પહેલાંને કહ્યું કે પ્રથમતું માગ. આવી રીતે બેઉ વચ્ચે રકઝક નવ દિવસ સુધી રહી. ઈર્ષા, અદેખાઈ અને લોભનું ભૂત તેઓ પર સવાર થઈ બેઠું હોવાથી તેઓમાંથી કોઈ પહેલું માગે તે નિર્ણય કરી શક્યા નહિ. વરદાનનો છેલ્લો દિવસ બાકી હતો છતાં બેઉ ઈર્ષાને અદેખાઈના આવેશમાં ચૂપ બેસી રહ્યા. ફરીથી આકાશવાણી થઈ કે ખાલી સાઠ ઘડી બાકી રહી છે માટે વરદાન માગી લો, નહિ તો કરેલી તપશ્ચર્યા પર પાણી ફરી વળશે.

આથી એક જણે શંકરભગવાનને પ્રાર્થના કરી કે મારી એક આંખ ફૂટી જાઓ. તેની માંગણી પ્રમાણે તરતજ એક આંખ ફૂટી ગઈ અને થોડા વખત બાદ શંકર ભગવાનના વચન મુજબ બીજાની બંને આંખો ફૂટી ગઈ.

જો બંને વેપારીમાં ઈર્ષા અને અદેખાઈ ન હોત તો બંનેએ સંપીને વરદાન માગ્યા હોત અને પ્રાપ્ત થયેલું ધન બેઉ વચ્ચે સરખું વહેંચી લીધું હોત. પણ જેનામાં મત્સર હોય તેને શુભ વિચારો આવે જ શાના? મત્સરવાળો માણસ તો પોતાનું પણ હિત સાચવી શકતો નથી, તો બીજાનું હિત તે કેવી રીતે સાચવે? મત્સરવાળો માણસ મહામૂર્ખ અને મહાકુર હોય છે, તે આ દૃષ્ટાંતદથી સ્પષ્ટ સમજાય છે (વધુ આવતાં અંકે)

પ્રાણવાધિવક્તા મોક્ષમાર્ગચાર્ય સદ્ગુરુશ્રી રમુજીલાલ જન્મજયંતિ મહોત્સવ

આપણા સર્વજ્ઞ, સર્વ શક્તિમાન, પ્રેમ સિંધુ અને પરમયોગેશ્વર શ્રી રમુજીલાલની જન્મ જયંતિ સંવત ૨૦૭૩ના આસો સુદ-૧ ને ગુરુવાર તા. ૨૧-૦૮-૨૦૧૭ના રોજ હોવાથી મંગલ મહોત્સવ તા. ૨૦-૦૮-૨૦૧૭ને બુધવાર તથા તા. ૨૧-૦૮-૨૦૧૭ને ગુરુવાર એમ બે દિવસ માટે વલ્લભાશ્રમ અનાવલ મધ્યે આનંદપૂર્વક ઊજવવામાં આવશે.

જેથી દરેક ધર્મબંધુ ભાઈ-બહેનોએ મંગળવાર તા. ૧૯-૦૮-૨૦૧૭ ની સાંજ સુધીમાં વલ્લભાશ્રમ મુકામે આવી રહેવું.

૨૦૧૮ના વર્ષ માટે ચેતવણી લવાજમ ભરવા બાબતે સૂચના

આથી ચેતવણી માસિક ના દરેક ગ્રાહક ભાઈ-બહેનોને જણાવવામાં આવે છે કે ચેતવણી માસિક ૨૦૧૮ના વર્ષ માટેનું લવાજમ લેવાનું તા. ૧-૮-૨૦૧૭થી ચાલુ રહેશે જેથી દરેક ગ્રાહક ભાઈ-બહેનોએ પોતાનું લવાજમ નિયુક્ત પ્રતિનિધિઓને ત્યાં સમયસર ભરાવી દેવું. લવાજમ ભરવાની છેલ્લી તા. ૩૧-૧૨-૨૦૧૭રહેશે.

આસો સુદ-૧ તા. ૨૧-૦૮-૨૦૧૭ના રોજ સદ્ગુરુ શ્રી રમુજીલાલ જન્મજયંતિ મહોત્સવ દરમિયાન અનાવલ મુકામે પણ લવાજમ ભરી શકાશે.

લવાજમ મનીઓર્ડર થી મોકલવાનું એડ્રેસ :- ચેતવણી કાર્યાલય, શ્રી વલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૮.

વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૭૦ તથા આજીવન લવાજમ રૂા. ૧૫૦૦/-

૨૧ માસના મહામંત્રના પ્રયોગની પૂર્ણાહુતિ બાબત

સહર્ષ જણાવતાં આનંદ થાય છે કે, પ્રભુ-પરમાત્મા અને સદ્ગુરુશ્રીઓની કૃપા-આશીર્વાદથી ૨૧ માસના મહામંત્રના પ્રયોગની પૂર્ણાહુતિ તા. ૦૫-૧૦-૨૦૧૭ ને ગુરુવાર આસો-સુદ-પૂનમ (શરદ પૂનમ) સંવત ૨૦૭૩ના રોજ અમદાવાદ ઝંકારેશ્વર મંદિરે થશે. જેની ખાસ નોંધ લેવી. આ બાબતની વિસ્તૃત પત્રિકા બહાર પાડવામાં આવેલ છે. જે વાંચી-સમજી તે મુજબ વર્તવા વિનંતી કરવામાં આવે છે.

છુટક નકલ રૂા. ૬-૦૦
વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૭૦-૦૦

Chetavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

“આ સંસારમાં જેમ કોશોટો પોતે પોતાના મુખમાંથી તાર કાઢી પોતે પોતાના ઉપર લપેટે છે તેમ જીવાત્માઓ વૃષ્ટાણ્પી કાયા સૂતરના તારને પોતાના પર લપેટી લે છે અને કોશોટો જેમ તે તારોને તોડીને બહાર નીકળે તે પહેલાં રેશમ કાઢનારા તેનું મૃત્યુ કરે છે તેમ આત્માઓ સંસારમાં સુખ, સંપત્તિ, ધન, પુત્ર, વૈભોગ અને શાંતિ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી કે પવિત્ર જીવન ગુજારી આત્માનું કલ્યાણ સાધી શકતા નથી; તેટલામાં તો માયા અગર ધર્મ બેમાંથી કાંઈ પણ મેળવ્યા વિના આત્માને દેહ છોડી દેવો પડે છે અને કાળના મુખમાં પ્રવેશી કરેલી સર્વ મહેનત બરબાદ થઈ જાય છે.

માટે જેમ ઉત્તમ ખેડાણ ખાતરવાળી જમીનમાં બીજ નાંખી પાણી પડતાં તે તમામ ઉગી નીકળે છે, તેમ વૈરાગ્ય સદ્ગુણ અને પ્રેમ યુક્ત ખેતર એવા વૈરાગ્યથી ભરપુર રાખો કે જેમાં મંત્રણ્પી બીજ અને જ્ઞાનણ્પી વારિ (જળ) પડતાં મંત્રણ્પી બીજ એવા આત્મબળના વૃક્ષને ઉત્પન્ન કરે કે જે ઝાડ નાબૂદ થઈ શકે જ નહિ.”

વર્ષ-૧૩, અંક-૮, સંવત ૨૦૭૩ ભાદરવા સુદ-૬, રવિવાર ૨૭-૦૮-૨૦૧૭

માલિક, મુદ્રક/પ્રકાશક અને તંત્રી : જયવર્ધન રમુજીલાલ વ્યાસ
વલ્લભવાડી રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
દ્વારા તા. ૨૭-૦૮-૨૦૧૭ના રોજ પ્રસિધ્ધ કર્યું.
ચેતવણી કાર્યાલય : વલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
મુદ્રણ સ્થળ : ભવાની ઓફસેટ, ૩/૨૦, કેલાસ એસ્ટેટ, ઓઢવ, અમદાવાદ-૩૮૨૪૧૫.